

gang i de lokale initiativer udsprunget af deltagerens egen interesse og entusiasme, at vi havde fået en situation med mange medspillere, modsat hvad vi havde hørt om, da man gennemførte en tilsvarende reform i Norge for år tilbage. Jeg ville derfor have troet, at ministeriet havde brugt det forløbne år på at gøre jorden for at få mange blomster til at blomstre og havde kastet sig ud i en debat om indhold og kvalitet. Vi er derfor i Venstre overraskede og skuffede over, at de forslag, der nu ligger på bordet, alligevel viser sig at bygge på den strukturankegang, som alle for et års tid siden var enige om ikke var det centrale, men i stedet indholdet.

Høringsfristen har været alt for kort i forhold til lovforslagets omfang. En stor del af høringsvarene har været meget kritiske, men det meste har ministeren ikke reageret på. Ministeren har åbenbart bidt sig fast i en bestemt struktur allerede fra begyndelsen, så kritikerne er blevet skeptiske med hensyn til eventuelle skjulte dagsordener, berettiget eller ikke berettiget.

Venstre er imod, at en sådan omfattende reform bliver presset ned over vrangvillige institutioner allerede inden den 1. juli i år. Så store skridt på så kort tid er alt for risikabelt.

Vi mener desuden, at en reform som denne ikke bør vedtages med et snævert flertal, hvilket vi selvfølgelig håber at ministeren er enig med Venstre i. Derfor håber jeg også, at forslagene ser væsentlig anderledes ud, når vi kort før grundlovsdag skal trykke på knapperne her i salen.

Og så konkret om de forskellige lovforslag: Angående MVU går Venstre ind for at gennemføre professionsbachelor-titlen som en ligeværdig, men anderledes uddannelse i forhold til universitetsbachelorerne. Der tror jeg vi er helt enige med regeringen.

Vi går ud fra, at der bliver en individuel mulighed for brobygning til universiteterne.

Det fremgik af meritredegørelsen, men er nu nedtonet til fordel for diplom- og masteruddannelsen. Det betyder, at det parallelle kompetencesystem, som vi ikke har behandlet her i Folketinget, bliver gennemført, bl.a. uden at man har taget stilling til materuddannelsernes valør i forhold til tilsvarende titler i udlandet.

Vi ønsker at få en konkretisering af, hvad det er for en opkvalificering, der gør, at man kan bruge den nye professionsbachelor-titel. I forslaget ligger der i stedet en lang række ministerbemyndigelser, som i realiteten betyder, at ind-

holdet og den kvalitetsmæssige side af uddannelserne bliver fastlagt af ministeren.

Folketinget er med andre ord i gang med at vedtage noget, vi ikke kender det reelle indhold af, når det gælder hovedformålet, nemlig styrkelse af grunduddannelserne. Det håber jeg vi får lejlighed til at drøfte nærmere i udvalget.

Der findes nogle bud i loven om CVU og DPU, men det må være selve loven om de mellem lange videregående uddannelser, der indeholder kvalifikationskravene.

En vigtig del bliver efteruddannelse af lærerkrafterne på de enkelte uddannelser. Derfor bør vi se dette i sammenhæng med voksen- og efteruddannelsesloven, som blev vedtaget før jul.

MVU-forslaget mangler en definition af, hvad der menes med forskningstilknytning. Det er heller ikke nemt, men det bør præciseres, og vi bør prøve at konkretisere det.

Opkvalificeringen af en lang række uddannelser er allerede i fuld gang i samarbejde med universiteterne. Dette samarbejde vil blive besværliggjort, når en del af udviklingsmidlerne reserveres til brug hos DPU. Desuden er der ikke tænkt på, at uddannelserne også kan opkvalificeres ved hjælp af internationale netværk og udvekslinger, hvilket er besynderligt i en tid med EU og internationalisering.

Kvaliteten kan også sikres ved censorsamarbejde, ph.d.-uddannelsessamarbejde og selvfølgelig evaluering fra Danmarks Evalueringsinstitut.

Forslaget beskæftiger sig stort set kun med seminarielsektoren og de pædagogiske områder og er meget præget af uddannelser, der er rettet mod den offentlige sektor. Man har således ikke indtænkt de tekniske og merkantile uddannelser, hverken hvad angår forskningsmæssig eller undervisningsmæssig sammenhæng. Særlig inden for disse uddannelser hersker der en del tilfældigvis. I lovforslaget lægges op til, at man får to forskellige diplomuddannelser, nemlig en professionsbachelor på CVU og en universitetsbachelor tilknyttet universitetet. Derfor er ingeniørreformens bestræbelse på at skabe en veldefineret diplomuddannelse ødelagt. Et lignende eksempel er HA-uddannelserne på de handelshøjskoler, der er kommet til at indgå i en CVU.

Hvis man er ude efter at udvikle en særlig profil for en professionsbachelor, må den jo hedde noget andet, men i stedet har man lavet en undtagelse, så man kan blive professions-